

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Kapitel 4, predikan av Micael Nilsson, hållen i Korskyrkan söndagen den 24 februari 2013.

Dagens bibelkapitel hämtar vi från Matteus evangelium kapitel 4. Det innehåller fyra tydliga scener. Låt oss ta dem en för en. Eftersom Matteus ägnar särskilt mycket tid åt den första av dem så kommer jag att göra detsamma. Lyssna, Matt 4:1-11: **"Sedan fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen. När han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han till slut hungrig. Då kom frestaren och sade till honom: "Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd." Jesus svarade: "Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun." Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: "Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten." Jesus sade till honom: "Det står också skrivet: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov." Nu tog djävulen honom med sig upp på ett mycket högt berg och visade honom alla riken i världen och deras härlighet och sade: "Allt detta skall jag ge dig om du faller ner och tillber mig." Då sade Jesus till honom: "Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka." Då lät djävulen honom vara, och änglar kom fram och betjänade honom."**

Man kan säga att den här berättelsen har två sidor. Den ena sidan är exklusiv och speciell. D.v.s. en handlar om något unikt. Jesus är unik. Han är Guds son. Och detta möte med ondskan blir därför också en unik berättelse. Här möts tillvarons stora motpoler i en unik titelmatch på liv och död, och där skapelsens framtid står på spel. Men man kan också säga att berättelsen handlar om någonting allmängiltigt, som också du och jag är med om, för också vi möter frestelser och kamp. Berättelsen handlar alltså dels om vem Jesus är, men också om att han går in under våra villkor för att dela våra liv.

Låt oss nu först se på den unika sidan. Jesus förs av Anden ut i öknen. D.v.s. detta är ingen självpåtagen askes, inget självplågeri. Jesus går ut i öknen och in i fasta därför att Gud ledde honom till det.

Han fastar i fyrtio dygn. "Sedan blev han hungrig." Jag har alltid tyckt att detta varit lite märkligt att han blev hungrig först efter fyrtio dygn, men så läste jag en fysiologisk förklaring till detta. När man går in i fasta en längre tid går kroppen in i svältläge och stänger av så mycket som möjligt. Därför upphör hungerkänslorna snart. Men när kroppen är så svag att man är nära att dö så blir man hungrig igen, som en slags nödsignal som säger att nu måste man äta. Det är alltså vad som står här. Jesus är så svag att han är nära döden.

För de judar som läste detta var siffran fyrtio symbolladdad. Moses fastade fyrtio dygn. Profeten Elia likaså. Framförallt så var Israel på vandring genom öknen i fyrtio år. Och här är budskapet. Under dessa fyrtio år frestades Israels folk, och de svek Gud. Nu går Jesus in i deras ställe. Han identifierar sig med sitt folk för att också han möta frestelsen i öknen. Och han svek inte.

Så här lägger hebreerbrevets författare ut texten, Hebr 2:14-18: "Då nu barnen är av kött och blod, måste han på samma sätt bli människa, för att han genom sin död skulle göra dödens herre, djävulen, maktlös och befria alla dem som genom sin fruktan för döden varit slavar hela sitt liv. Det är ju inte änglar han tar sig an. Nej, Abrahams ättlingar tar han sig an, och därför måste han i allt bli lik sina

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och kunna sona folkets synder. Eftersom han själv har prövats och lidit, kan han hjälpa dem som prövas." Och längre fram i Hebr 4:15-16: "Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp."

Här är alltså saken. Jesus är unik. Han har prövats i allt, och det grekiska ordet för allt betyder just... allt! Men han föll aldrig. Som den ende i mänsklighetens historia är han utan synd. I detta är han helt unik.

Men nu till det allmängiltiga i berättelsen. Jag är övertygad om att styrkeförhållandena i detta mästartmöte är sådana att Jesus kunnat slunga djävulen ut i en annan galax om han velat. Men nu skriver Paulus så här om Jesus i Fil 2:6-7: "Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss."

Var uppmärksam nu! Här är ett stycke basteologi inom kristen tro. Jesus var Guds son. Men när han föddes som människa lade han för en tid bort sin gudomliga makt och härlighet, för att verkligen kunna dela våra liv utifrån våra förutsättningar. Eftersom du är svag valde Jesus att bli som du är. Och just därför kan han också visa dig hur du kan segra när du frestas. Därför handlar den här berättelsen också om något som du möter som människa, och om hur du kan segra i ditt liv. För poängen är den här: Du och jag möter också frestelser och svårigheter. Och bibeltexten visar att det finns andliga dimensioner i detta. TV-programmen om andar och människor som uppsöker dem är naiva och farliga. Bibeln visar att all andlighet inte är god. Det finns en farlig och bedräglig andlighet som vill dig allt annat än gott, menar Guds ord. Och här dras täckelset åt sidan en liten, liten stund, och vi får se in i denna kamp om våra liv och vår evighet.

Jesus har just döpts. Anden har kommit över honom som en duva. Himlen har öppnats och en röst har hörts som proklamerat: - Detta är min älskade son. Så av slutas Matteus kap 3. Men kapitel 4 inleds med kamp och öken. Jesus är svag; intill döden svag. Och då träder frestaren fram, som om han bara väntat på rätt tillfälle.

Kan du känna igen detta? Hur ofta kommer det inte en kamp just efter våra starkaste och viktigaste andliga upplevelser? Och i öknen, och svagheten, och frestelsen börjar vi undra om vi verkligen hörde rätt när vi tyckte att vi hörde Gud säga att vi var hans, fyrtio dagar tidigare. Men då säger Bibeln, 1 Petr 1:6-7: "Därför kan ni jubla, även om ni just nu en kort tid skulle få utstå prövningar av olika slag, för att det som är äkta i er tro - och detta är långt dyrbarare än det förgängliga guld, som dock måste prövas i eld - skall ge pris, härlighet och ära när Jesus Kristus uppenbaras." Lyssna: Gud är inte överksam när du prövas. Om du håller fast vid honom kommer prövningen att ta dig närmre honom. Och många av oss vet att det dyrbaraste vi någonsin upptäckt i vår tro var sådant vi upptäckte under tider av svår och tuff prövning, för där upptäckte vi att Gud var trofast genom allt och att den Gud som mötte oss i dopet också fanns hos oss i öknen ensamhet och tvivel.

Jesus prövas på tre områden. Först på hungerns område. - Gör stenarna till bröd, föreslår frestaren. Men Jesus svarar med ett bibelord: "Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun." Frestelsen handlar om snabb tillfredsställelse. Men Jesus säger att det finns något som är viktigare än bröd, det materiella, och den snabba mättnaden, nämligen att vår ande får bli mättad av Gud. För hur fattigt är inte ett samhälle som äter sig mätt på bröd och lyx, men aldrig föder själen? Ja, jag undrar ibland om inte hela vår kultur föll på denna första frestelse att prioritera snabb tillfredsställelse, allt under det att vi lever i en andlig hungersnödskatastrof av sällan skådade dimensioner.

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Den andra frestelsen angriper en annan svaghet i våra liv, nämligen stoltheten. Lyssna igen: Sedan tog djävulen honom med sig till den heliga staden och ställde honom högst uppe på tempelmuren och sade: "Om du är Guds son, så kasta dig ner. Det står ju skrivet: Han skall befalla sina änglar och de skall bära dig på sina händer så att du inte stöter foten mot någon sten." Jesus sade till honom: "Det står också skrivet: Du skall inte sätta Herren, din Gud, på prov." Hörde du? Djävulen citerar Bibeln! Men bibelcitatet från Ps 91, som är en underbar psalm om Guds beskydd mot ondska, så fräck är han alltså denne frestare, är helt taget ur sitt sammanhang. D.v.s. du ska inte tro predikanten bara för att han strör bibelord som socker över sitt budskap. Du måste lära dig att läsa Bibeln i sitt sammanhang.

Språnget från tempelmuren ner i Kidrondalen vore ett språng på ca 60 meter. Om Jesus kastat sig därifrån inför alla människor och fångats upp av änglar så hade det förstås varit en händelse som låtit tala om sig. Och så tycker frestaren att Jesus ska lansera sin nya tjänst. Men Jesus svarar med ett annat bibelord som handlar om att detta vore meningslöst. Under och tecken för sakens egen skull, eller för att söka egen bekräftelse är att "fresta Gud". Detta effektsökeri är kallt och kärlekslöst. Jesus har inte kommit för att starta ett andligt tivoli, utan för att rädda världen. Därför har han en alldeles egen ide om hur han ska lansera sin tjänst. Vi kommer snart dit.

Den tredje frestelsen handlar om tillbedjan. Människan är skapad för tillbedjan, så något kommer vi alla att tillbe. Om det inte blir Gud så blir det något annat. Tillbe mig så ska du få framgång, säger frestaren. Det är ord som uppenbarar ondskans innersta väsen. Ondskan vill ha tillbedjan. Men Jesus svarar en tredje gång med en bibelvers, "Det står ju skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka." D.v.s. ditt beslut att tillbe Gud är ett fantastiskt beskydd över ditt liv. Mänskligheten föll från Gud i en underbar trädgård full av dignande fruktträd, för att vi övergav Guds ord. Men Jesus besegrade frestaren, svag och trött i en öken, för att han höll fast vid Guds ord. Alltså har din andliga motståndskraft att göra med hur väl du känner Guds ord.

Från frestelsescenen byter vi nu bild och läser detta, Matt 4:12-17: **"När han hörde att Johannes hade blivit fångslad vände han tillbaka till Galileen. Han lämnade Nasaret och slog sig ner i Kafarnaum, som ligger vid sjön, i Sebulons och Naftalis land, för att det som sagts genom profeten Jesaja skulle uppfyllas: Sebulons land och Naftalis land ner mot sjön, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen - folket som bor i mörker har sett ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga har ljuset gått upp. Från den tiden började Jesus förkunna: "Omvänd er. Himmelriket är nära."**

När djävulen ville agera karriärcoach föreslog han ett antal sätt för Jesus att träda in i sin tjänst på. Jesus sa nej till alla dessa förslag. De tre scener som beskrivs helt kort efter detta i vårt bibelkapitel visar hur Jesus istället valde att göra det. Nu får han veta att Johannes, som ju skulle förbereda hans väg, hade fångslats. Detta var ett tecken för Jesus. Det gula ljuset slog om till grönt. Väntetiden var över. Jesus viste att nu var det dags att handla. Och det första han gör är att flytta till Kafarnaum. Det är en profetisk handling, för profeten Jesaja hade 700 år tidigare skrivit om att någonting skulle ske i just dessa trakter som var att likna med en soluppgång och en andlig vår tid. Och så får vi veta: Från den tiden började Jesus förkunna: "Omvänd er. Himmelriket är nära."

Då minns vi kanske att detta ju var vad Johannes döparen predikade i det tredje kapitlet. Jesus fortsatte att predika Johannes budskap. För så är det. Man kan starta en förföljelse. Men kan fångsla en predikant. Man kan tysta ner en förkunnare. Men man kan inte tysta ner Jesus. Det har så många av Herodes onda bröder fått konstatera genom historien. Man kan försöka få kyrkan att tiga, men då kommer Gud att höja rösten.

På vandring genom MATTEUS EVANGELIUM

Bild nummer tre, Matt 4:18-22: **"När han vandrade utmed Galileiska sjön fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare. Han sade till dem: "Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare", och de lämnade genast sina nät och följde honom. När han gick vidare fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem, och genast lämnade de båten och sin far och följde honom."**

Nästa sak Jesus gör som förberedelse för sin tjänst är att kalla lärjungar. Fram till nu har allt handlat om honom. De första kapitlen har visat vem Jesus är, Marias son och Guds son, och den som ensam mött frestaren och segrat. Så nu är frågan väl den: Vad ska han med oss till?

Och ändå stannar han upp inför Petrus och Anderas, inför Johannes och Jakob och vill ha med dem att göra. Hans ord: - Följ mig, är grundkallelsen till det kristna livet. "Följ" handlar om utveckling, steg för steg och hela livet, och ordet "mig" om vår gemenskap med Jesus själv. Ja hör du dessa ord måste du göra som lärjungarna som "genast lämnade... båten och sin far och följde honom."

Och till sist den avslutande scenen, Matt 4:23-25: **"Han vandrade omkring i hela Galileen och undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket. Ryktet om honom spred sig i hela Syrien, och man förde till honom alla som led av olika sjukdomar och plågor, besatta, fallandesjuka och förlamade, och han botade dem. Och stora skaror följde honom, folk från Galileen och Dekapolis, från Jerusalem och Judeen och från andra sidan Jordan."**

Inför dessa avslutningsord blir frestarens förslag på en andlighet som hoppar bungyjump från tempelmuren bara löjeväckande och patetiska. Jesus hade sitt fokus, inte på sig själv och inte på hissande upplevelser utan på människor upprättelse. Och här är poängen i denna korta notis: Han gör det omöjliga. Lider du av sjukdomar, är du plågad, har du förlorat din andliga frihet eller är du förlamad? Jesus Kristus gör det omöjliga möjligt.

Fyra scener har vi studerat. Den första handlar om frestelse och kamp. Om du är frestad idag; om du tycker att ditt liv är kamp och öken är detta evangelium, "Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har provats på alla sätt och varit som vi men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp." Scen nummer två. Jesus är en soluppgång. Med honom börjar något nytt. Om du är i mörker kan han ge ljus. Scen nummer 3. Jesus kallar oss till gemenskap. Om du hört hans röst idag: - Kom och följ mig, gör då som de lärjungar som "genast lämnade... båten och sin far och följde honom." Och sist av allt, scen nummer 4. Han gör det omöjliga. Och Hebr 13:8 säger: "Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet." På alla dessa löften går vi nu till bön.